

[Holger Eriksen.]

jo meget rigtigt — som den ærede ordfører for forslagsstillerne bemærkede — at den, der har opført en sådan ejendom, vil få større mulighed for at sælge den, hvis dette lovforslag gennemføres. Ja, hvis han har denne skattefrihed og kan overdrage den til køberen, kan han kapitalisere den, og så kan han stikke det kapitaliserede beløb i sin egen lomme. Det bliver ikke køberen, der får nogen fordel derved, men sælgeren, som uden videre får dette statstilskud — og det er måske også forslagsstillernes mening; men så er det i virkeligheden et meget stort beløb, det offentlige yder den pågældende ejer og senere sælger af ejendommen.

Nu kommer det, der for mig er det mærkeligste. Jeg har jo ligesom den ærede ordfører for forslagsstillerne den ære at sidde i byggeudvalget, og jeg erindrer fra mødet i onsdags, at det ærede medlems partifæller gjorde gældende, at det m²-tilskud og de øvrige tilskud, der i de pågældende forslag foreslås ydet, var alt for store; de burde nedbringes. Dét var man imod, men nu kommer man og siger: ja men i disse specielle tilfælde vil vi virkelig yde, og vi vil yde meget. Jeg har funderet lidt over, hvad der kan være årsagen, og jeg tror, jeg har fundet ud af det. Ved hjælp af de tilskud, der foreslås ydet efter forslag til lov om boligbyggeri, vil man være i stand til at fremkalde en lavere leje. Efter det foreliggende lovforslag vil de fordele, der ydes, overhovedet ikke komme lejerne til gode, men kun ejerne. Det er en politik, som jeg for mit vedkommende — og jeg kan godt sige, at det gælder også mit parti — ikke ønsker at støtte.

Thestrup: På mit partis vegne og som medforslagsstiller til det lovforslag, vi behandler her, kan jeg anbefale dette til tingets velvilje. Jeg kan ganske tiltræde de betragtninger, som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Paabøl, har fremført. Også jeg ser dette lovforslag som et led i den ændring inden for bygge- og boligpolitikken, som regeringsforslagene synes at ville indlede. Jeg må nemlig sige, at jo mere vi arbejder med de af regeringen fremsatte boligforslag, jo mere bange bliver jeg for — således som jeg gav udtryk for

ved boligdebatten forleden — at det under disse nye love ikke vil blive muligt at finansiere det private byggeri bortset fra parcelhusbyggeriet. Jeg tror, vi alvorligt skal undersøge, om ikke gennemførelsen af regeringens boliglove vil medføre, at det ikke bliver muligt for private at bygge — stadig bortset fra parcelhusbyggeri — så at hele byggeriet af udlejningsejendomme vil overgå til de sociale boligselskaber; og med de muligheder, der samtidig åbnes for lejerne til at overtage de eksisterende ejendomme, kan det vel ikke undre, om den tanke dukker frem og er blevet fremsat, at det er regeringens hensigt at koncentrere byggeriet af udlejningsejendomme og udlejningen af lejligheder hos de sociale selskaber. Jeg kan ikke selv tro, at dette skulle være tilfældet. Den høje regering må lige så vel som vi andre kunne se, at følgerne heraf vil blive fordyrelse af byggeriet, fordyrelse af huslejen og en permanent mangel på lejligheder. Jeg vil tværtimod tro, at den høje regering deler det synspunkt med os, at det er aldeles nødvendigt, at der foregår et privat byggeri, og at dette bliver af så stort et omfang som muligt.

Vi ønsker, at det lovforslag, der her er fremsat — et forslag, der netop skal ses som et tilbud og en støtte til det private byggeri — indgår i de drøftelser, der i øjeblikket finder sted om boligsørgsmålet.

Axel Sørensen: Begrundelsen for det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag fremgår jo af bemærkningerne til dette. Man tilsigter ved en skattefri afskrivning på 1 pct. årligt i 10 år af ejendommens opførelsesudgifter — dog med højst 1 000 kr. årligt for enfamilieshuses vedkommende — at kunne råde bod på de høje anskaffelsespriser i det private boligbyggeri i forhold til det skattefri sociale byggeri.

Forslaget bygger, som det er nævnt, ikke på nogen ny tanke, idet tanken har været rejst af den tidligere boligminister Aksel Møller i et udvalg, der i 1951-52 beskæftigede sig med et forslag vedrørende boligstøttelovgivningen; også ved anden behandling blev tanken — Folketingstidende 1951-52, sp. 3712 — fremdraget her i salen uden at finde tilslutning fra de to partier, som nu fremsætter nærværende lovforslag.